

گالری جهان

شانگهای دیلی؛ شهر با این رکورد دما می‌برد
روزنامه انگلیسی‌زبان چاپ شانگهای چین، در تیتیر یک خود خبر می‌دهد دمای هوای شهر شانگهای به ۴۰ درجه سانتیگراد رسیده است و شهر به اصطلاح به حالت «پخته» درآمده است، در گزارش صفحه یک

تیتیر یک شانگهای دیلی آمده است آخرین بار در سال ۱۸۷۲ شانگهای دمای ۴۰ درجه سانتیگراد را تجربه کرده است و حالا برای دومین بار این رکورد را ثبت کرده است. شانگهای دیلی علاوه بر اینکه سنین مختلف شهروندان را گریا به سستوه آمدهاند و کلافه هستند، گوشه صفحه یک نمودار جبهه هوای شانگهای را در مناطق مختلف ترسیم کرده و اطلاعات کافی به خواننده‌هایش درباره این موضوع می‌دهد. از دیگر اخباری که جایی در صفحه یک شانگهای دیلی دارند، می‌توان به تیتیر مربوط به رانش زمین در چین و حواشی آن که چیزی جز مرگ نیست، اشاره کرد. در ضمن هنوز هم اخبار مربوط به نمایشگاه بین‌المللی ۲۰۱۰ در صفحه یک شانگهای دیلی منتشر می‌شود. ستون سمت چپ صفحه یک این روزنامه به این سؤزه اختصاص دارد. البته در حواشی این موضوع نوشته شده گرمای بیش از حد هوا نمایشگاه را هم تحت تاثیر قرار داده است.

تایم؛ بزرگ‌ترین رمان‌نویس امریکایی

مجله هفتگی تایم کارهای عجیب و غریب زیادی می‌کند. از جمله اینکه ناگهان رمان‌نویس بی‌نام و نشان و کم‌آوازه‌ای به نام جاناتان فریزن را به عنوان بزرگ‌ترین رمان‌نویس آمریکا معرفی می‌کند. او روی هم شش رمان و داستان کوتاه نوشته و فقط یک بار نامزد دریافت جایزه پولیتزر شده است. قرار گرفتن تصویر اشخاص در قاب قرمز رنگ و همیشگی تایم یکی از افتخارات آنها محسوب می‌شود. حالا آقای جاناتان فریزن نه‌تنها تصویرش را در قاب قرمز تایم و روی جلد این نشریه معتبر می‌بیند که در توصیف نامش هم لقب «بزرگ‌ترین رمان‌نویس آمریکایی» را به عنوان تیتیر یک تحمل می‌کند. بار سنگینی است. جالب اینکه نویسنده تایم در توضیح این سؤزه می‌نویسد: نه اینکه فکر کنید فریزن مشهورترین و مهم‌ترین نویسنده آمریکایی است، نه. او نه شخصیت کاریزماتیکی دارد که بگویم رازهای هستی را فاش می‌کند و نه تاثیر جادویی بر زندگی حال و آینده ما می‌گذارد، اما او رمای نوشته به اسم آزادی (راهی) که به ما نشان می‌دهد در چه راهی هستیم و چگونه زندگی‌مان را می‌گذرانیم، تایم با سؤزه‌ای به نام جاناتان فریزن برای علاقه‌مندان به ادبیات پرورده خوب و جالبی تدارک دیده است.

عرب‌نیز

برنامه هسته‌ای ایران به جریان می‌افتد

اینکه بالاخره روس‌ها سر حرفی که زده بودند ایستادند، باعث شده گزارش یک روزنامه عرب‌نیز با این جملات شروع شود: روسیه می‌گوید عمل تزریق سوخت به نخستین رآکتورهای اتمی ایران انجام می‌شود و پروژه

۴۰ساله بوشهر بالاخره می‌تواند فعالیتی را هفته دیگر آغاز کند. تیتیر یک روزنامه عرب‌نیز چاپ عربستان از دل همین گزارش درآمده است. عکس یک روزنامه عرب‌نیز هم سؤزه ما مبارک را پیگیری می‌کند. عکس یک تصویر اولین نماز جمعه شهر مکه در ماه رمضان امسال است به امامت شیخ صالح. او در خطبه‌هایش از ملک عبدالله خواسته احکام شریعت اسلام را با جدیت بیشتر اعمال کند و برای حفظ این احکام دستور مستقیم دهد. او خواسته رفتارهای اسلامی مشخص شود. گزارشی هم درباره پهلوی گرفتن کشتی حامل مهاجران و پناهنده‌های سرلختایی در آب‌های کانادا در صفحه اول عرب‌نیز منتشر شده است. این مهاجران و پناهنده‌ها از منطقه تایلل هستند. اما اینکه آیا با این گروه بره‌های تاملیل و معترضان نسبیتی دارند یا نه، معلوم نیست. سفر دریایی پناهنده‌ها سه ماه طول کشیده است. دولت کانادا ابراز نگرانی کرده از اینکه شاید این مهاجران از اعضای گروه بره‌های تاملیل باشند.

چینادایلی

پاندای امریکایی در چین بزرگ می‌شود

انتقال پاندای متولد آمریکا به مرکز نگهداری از حیوانات چین آنقدر مهم است که روزنامه چینادایلی فارغ از حوادث مرگبار رانش زمین در چین عکس یک خود را به این موضوع اختصاص دهد. تای چان نام پاندایی

است که تصویرش بر صفحه یک چینادایلی نقش بسته است. او قصد دارد به وزن نرمال برسد. این پاندای متولد آمریکا به علت نبود غذای کافی پانداها (گیاه بامبو) از کمبود وزن رنج می‌برد و برای مدت شش ماه قرار است در مرکز نگهداری حیوانات سیچوان تیر شود. پانداها از حیوانات بومی چین هستند و برای حفاظت از نسل‌شان در طبقه گونه‌های حفاظت‌شده قرار دارند. تیتیر یک چینادایلی هم درباره بازسازی و مدرن‌سازی شهر گوانگجو است؛ شهری قدیمی با ساختمانی‌هایی رو به زوال. رانش زمین در مناطق مختلف این کشور باعث شده مسوولان شهری دست‌نشان بیاید برای مقابله با این حوادث راهی نذراند که ترمیم و بازسازی سازه‌های قدیمی و ساخت سازه‌های جدید بر اساس اصول مدرن شهرسازی.

گزارشی یک-

فاجعه‌های انسانی و زیستی و توسعه افسار گسیخته در چین

ترجمه: حسین رحمانی

روز هشتم آگوست یک لغزش زمین در شهر کوچک و دورافتاده ژواکو در شمال شرق چین موجب کشته شدن و ناپدید شدن صدها چینی شد. باران‌های موسمی سنگین هم موجب شد بسیاری از خانه‌ها و ساختمان‌ها زیر گل و لای مدفون شوند. امدادگران هنوز در خرابه‌های باقیمانده در جست‌وجوی گمشده‌ها هستند. طبق آخرین گزارش ۷۰۰ نفر در اثر این لغزش زمین کشته شده‌اند و بیش از ۱۱۰۰ نفر هم ناپدید شده‌اند. سیل و توفان ماه گذشته در چین، همچنین موجب کشته شدن ۱۲۵۴ نفر و ناپدید شدن ۶۰۰ نفر دیگر شده بود. این ارقام در طول یک دهه گذشته بی‌سابقه بوده‌اند. ون جیایائو نخست‌وزیر چین در ماه گذشته به منظور بازدید از مناطق حادثه‌دیده به سفرهای زیادی به اطراف چین و به خصوص به ژواکو رفته است؛ به جاهایی که امدادگران تلاش می‌کردند در ساعات بحرانی بعد از حادثه هر کار ممکن را برای حادثه‌دیدگان انجام دهند. ون جیایائو به مقامات محلی گفت: «باید در وخیم‌ترین شرایط ممکن، کسانی که زیر آوار گیر کرده‌اند نجات داده شوند.» با وجود عملیات گسترده امداد، غذای از چینی‌ها این سوال را مطرح می‌کنند که چرا در تابستان امسال مردم کشور چین با چنین حوادث طبیعی در این سطح گسترده روبه‌رو شده‌اند. مقامات چینی همچنین به خاطر خابکرداری بی‌رویه و کاهش پوشش گیاهی در ایالت گانسو سرزنش می‌شوند. همچنین گفته می‌شود آثار باقیمانده از زلزله سال ۲۰۰۸ سیچوان باعث ناپایداری زمین در کوهپایه‌ها شده است. برخی از صاحب نظران معتقدند این خرابی‌ها به خاطر تلاش‌های مقامات برای توسعه اقتصادی مناطق محروم‌تر چین تشدید هم شده‌اند. در سال‌های گذشته دولت چین تلاش کرده است وضعیت مناطق غربی چین را بهبود بخشد و شرایط این مناطق را به شرایط مناطق ساحلی چین نزدیک‌تر کند. حالا از مقامات چین خواسته می‌شود که توضیح دهند این برنامه‌های توسعه چه تاثیری بر این مناطق داشته است. «ما ژوُن» رئیس موسسه امور محیط زیست یکن می‌گوید: «امیدوارم این بحث‌ها منجر به یک بازنگری در سیاست‌های کشور شود و برنامه‌های توسعه زمین‌های شرق چین، به برنامه‌های تخریب این زمین‌ها تبدیل نشود.» این همان چیزی است که بعد از فاجعه سال ۱۹۹۸ انجام شد. در آن سال باران و سیل شدید موجب کشته شدن چهار هزار نفر از مردم چین شد. بعد از این حادثه، دولت چین تصمیم گرفت مکانیسم کنترل سیل بهتری به خصوص در حاشیه رودخانه یانگ؛ جایی که بسیاری از سیل گیر‌های موجود نتوانسته بودند در برابر سیل مقاومت کنند، چهار دولت چین برای جلوگیری از فرسایش زمین، از کشاورزان منطقه حمایت مالی کرد تا در سراشییبی‌ها و دامنه‌های کوه‌ها کشاورزی نکنند و همچنین هموار کردن مناطق جنگلی را

منبع: تایم

پنجاه‌سال کیهان، اطلاعات

کس ان، ۲۵ مرداد ۱۳۳۹

عکس یک کیهان، برادران امیدوار در تالار کیهان نشان می‌دهد. برادرانی که به تازگی از گردش به دور دنیا فارغ شده‌اند و به وطن بازگشته‌اند. بهترین گرمایه این ده ۵۰ سال پیش چه شکلی است و مجهز به چه سیستمی است؟ سبونا و جکوزی؟ «به زودی بزرگ‌ترین و مدرن‌ترین گرمایه ایران در شهرآر افتتاح خواهد شد.» اما حرفی از امکانات آن ندهاند. کمیت ناظران صندوق‌های انتخاباتی مشخص شد: «هر حزبی می‌تواند ۷۱ ناظر به پای صندوق‌ها بفرستد.» تیتیر سوم در واقع مربوط به عکس اول کیهان است. دیدار برادران امیدوار و صاحب موسسه کیهان، «صاحب موسسه کیهان»، به برادران امیدوار وعده‌داد که کیهان، جاذکتر کمک را برای افتتاح موزه بزرگ تاریخ طبیعی آنها خواهد کرد.» صاحب کیهان در این زمان دکتر مصباح‌زاده است. سازمان ملل و اعضای جدید: «چهار کشور جدیدالاستقلال آفریقایی به عضویت سازمان ملل متحد پذیرفته می‌شوند.»

پشت صحنه

پشت صحنه

راضی‌ام

شایور عظیمی

تقریباً از اولین باری که دست به قلم بردم و درباره فیلم‌ها نوشتم، قانون نوشتن‌های برای خودم گذاشتم که چکیداش این بود: «خواستار باشد پایت را از گلیمت درازتر نکنی.» تفسیر این قانون برای خودم این بود که وقتی چیزی می‌نویسم عنان قلم از کف نیاید بدهم و هرچه می‌خواهد دل تنگم نگویم. اگر از فیلمسازی به هر دلیلی خوشم نمی‌آید، دلیلی ندارد لجن‌پرانی کنم و در نوشته‌ام طوری وانمود کنم که دارم نقد می‌نویسم. همین جا بگویم که به اصطلاح خودم را مصون از خطا نمی‌بینم و پسر پیغمبر هم نیستم چرا که جاهایی رشته کار از دستم در رفته و عقده‌گشایی هم کرده‌ام. به هر حال از بخت‌یاری ماست شاید کسانی پیدا شده و لطف کرده و گفته‌اند «امی جابزل‌الخطاست.» اعتراف می‌کنم این قانون نانوشته تا اینجا برایم گران تمام شده و کاری کرده که نوشته‌هایم کاملاً محافظه‌کارانه از آب دربیایند. اما راضی‌ام. راضی‌ام اگر به دلیل همین محافظه‌کاری جدی‌ام نگیرند اما نبیضی از سر نوش به کسی نزنم. برای همین است که روایت آنچه برایم به یک خاطره از دوران ۱۷ساله نوشتن بدل شده، بدون ذکر نام باشد. ماجرا به نوشته‌های برمی‌گردد که در سال‌های میانی دهه ۱۳۷۰ در ضمیمه سینمایی یکی از روزنامه‌های آن دوران نوشتم. سربالی تاریخی از تلوزیون پخش می‌شد که جاندار نبود و بیشتر شنیدن آواز دهل از دور به نظر می‌رسید. در آن یادداشت‌اش اشاره کردم که کارگردان آن سریال به تاسی از تفکرات یک جامعه‌شناس قدیمی و در گذشته مشهور است. خودم می‌دانستم که دارم به چه فردی اشاره می‌کنم و تقریباً می‌دانستم که آن کارگردان هم اشاره مرا گرفته است. یک روز تلفن زنگ زد و کارگردان آن سریال بعد از

روزنامه

عکس یکه رمضان

اینجا غزه است. باریک‌های محروم و محصور. کوچه‌ها و خیابان‌هایش رنگی از آرامش ندارد. مردم نان شب‌شان را با سختی تدارک می‌بینند، اما آیین و آداب و رسوم‌شان را فراموش نمی‌کنند. آداب و رسومی که بیشتر قرین شادی و جشن است. اینجا کوچه پس‌کوچه‌های باریک‌های محروم و محصور است، اما وقتی ماه مبارک از راه می‌رسد باید شاد بود و در خیابان جشن گرفت و رسوم را اجرا کرد. حتی اگر دهه‌هاست که این مردم با جنگ خو گرفته باشند. این پسر با ظرفی از آتش به استقبال ماه رمضان آمده است. آتش‌بازی و چاوشویی خوانی بخشی از آیین ماه رمضان مردم فلسطین است. آنها به خیابان می‌آیند، نغمه‌های فولکلوریک می‌خوانند و ماه رمضان را شروع می‌کنند. سحرها هم شعوری و چاوشویی خوانی را فراموش نمی‌کنند. آنها عادت دارند با صدای دهل و نغمه شعوری‌خوان‌ها بیدار شوند. اینجا غزه است. سرزمین مقاومت و پایداری و زندگی. تلاش این مردم برای ادامه زندگی ستودنی است.

عکس: آسوشیتدپرس

استقلال قبرس با شلیک ۲۱ گلوله اعلام شد

فروش آباء

«شد» باز هم زنان ایرانی افتخار آفرینی کردند:«یک دوشویه ایرانی به عنوان دستیار دانشگاه، بن، استخدام شد.» گزارشی اقتصادی را می‌خوانیم که به موشکافی موضوع ازدیاد جمعیت در ایران پرداخته: «سهاله ازدیاد جمعیت در ایران.» افزایش سریع جمعیت باید با ازدیاد محصولات غذایی و توسعه واحدهای اقتصادی همراه باشد.

اطلاعات. ۲۵ مرداد ۱۳۳۹

عکس یک اطلاعات هم برادران امیدوار را نشان می‌دهد. عکس دوم اطلاعات اما اختصاص دارد به دیدار یک مرد پاکستانی با شاه. استاد معروف کارهای دستی پاکستان، در حال تقدیم هدیه خود به شاه است. اما هدیه او چیست؟ ماکتی از تاج‌محل. تهرانی‌ها به دنبال الماس آسمانی! «یک قطعه الماس در آسمان تهران انظار مردم پایتخت را به خود جلب کرده است.» معلوم نیست چرا اسم آن را الماس

مجید یوسفی

«پیروژه روحانیون» گزارش‌نویس با قریحه روزنامه خبر در واکنش به عدم بخش «رینا» از سوی رسانه ملی، نظرات کاربران سایت خبرآنلاین را منتشر کرده است که از دیدگاه آنان صدای روحانی «رینا» بخشی از هویت جمعی ایران اسلامی است. به گزارش خبر، اگرچه برخورد سیاسی با مسائل فرهنگی برای نخستین بار در کشور با اتفاق نمی‌افتد، اما عدم بخش «رینا»ی محمدرضا شجریان در میان‌برنامه‌های مختلف رسانه ملی نوعی «خودزنی فرهنگی» محسوب می‌شود. برخی از کاربران با اشاره به ماندگاری اثر شنیدنی «رینا» معتقدند روش صدا و سیما در حذف آثار فرهنگی به دلیل همسو نبودن برخی صاحبان آثار درست نیست. طوری که برخی کاربران این جملات را نوشته‌اند: «این ره که صدا و سیما می‌رود به بلبل‌سان است.» «هر چند استاد اشتباه هم کرده باشه به دعای ربنا چه ربطی داره»، «قدر زر زگر شناسد قدر گوهر گوهری، از بعضی‌ها توقع بیش این هم نمیره.» «ماه رمضان را وارد بازی سیاسی خود نکنید و زیبایی این ماه را با عدم بخش ربنای استاد از بین نبرید.» «روزنامه جمهوری اسلامی در ستون جهت اطلاع خود به نقل از یک پزشک ایرانی مقیم آلمان آورده است: همایش ایرانیان خارج از کشور که اخیراً در تهران برگزار شد یک برنامه تبلیغاتی و سیاسی بود. قرار بود این گردهمایی یک فرصت هم‌اندیشی میان ایرانیان خارج با محافل علمی داخل باشد ولی با سخنرانی‌های اعلام نشده به یک برنامه تبلیغاتی تبدیل شد. وی گفت با حضور گسترده افراد ناشناس در صندلی‌های سالن همایش که کارشان فقط

دوشنبه ۲۵ مرداد ۱۳۸۹

گالری جهان

نشان‌نیز

سیلاب میلیون‌ها نفر را آواره کرده است

بخش عمده صفحه یک روزنامه نشان‌نیز، چاپ امارات، به عکس یک این روزنامه اختصاص دارد. تصویر پنج‌ستونی نشان‌نیز علاقه فراوان اماراتی‌ها به مقوله نجوم را نشان می‌دهد. گویا آسمان دویی روز شبه شهاب‌باران می‌شده و همین ستاره‌شناسان آماتور و حرفه‌ای را دور هم جمع کرده تا با هم این پدیده آسمانی را تماشا کنند. رصدخانه باب‌الشمس پاتوق ستاره‌شناسان دویی است. دستگاه‌های حرفه‌ای نجوم در این پایگاه ستاره‌شناسی مستقر شده و در اختیار علاقه‌مندان است. این روزنامه در تیتیر یک خود پیگیری موضوع سیلاب در پاکستان است. نشان‌نیز از فاجعه آواره‌های سیلاب پاکستان نوشته و از اینکه کمک‌های جهانی به این کشور با تاخیر ارسال می‌شود و تا اینجا نتوانسته دردی از دردهای آوارگان دوا کند، نکته اینجاست که خبرنگار نشان‌نیز اخبار و گزارش‌هایش را از اسلام‌آباد مخایره می‌کند و در بدن ماجراست. تیتیر خبری هم در صفحه یک نشان‌نیز منتشر شده که می‌گوید زندانی فراری از زندان‌های عراق هنوز دستگیر نشده است و کارآگاهان این کشور از پیدا کردن او عاجز و نامی‌دند. او متهم است که در سال ۲۰۰۴ در قتل مارگارت حسن همکاری داشته است.

گاردین؛ فروش ذخایر زیستی خطرناک است

بحران مالی و سیاست‌های ریاضتی اقتصادی انگلیس کار را به آنجا کشانده که برخی مناطق بارارزش زیست‌محیطی و ذخایر زیستی این کشور به فروش گذاشته شده است. گاردین در تیتیر یک خود از این موضوع خبر داده و در ضمن به دولت هشدار هم می‌دهد. شاید سیلاب‌های پاکستان و رانش زمین در چین و آتش‌سوزی روسیه باعث شده دوباره توجه به مسائل زیست‌محیطی در صدر اخبار قرار بگیرد. تخریب مناطق جنگی برای احداث ساختمان‌های شهری و اتوبان‌ها و... یکی از نشانه‌های توسعه غیرپایدار و زمینه‌ساز شورش طبیعت است. گاردین عکس یک خود را هم به این موضوع اختصاص داده و زیرش نوشته فعالان محیط زیست انگلیس از این تصمیم دولت آشفته شده‌اند و واکنش نشان می‌دهند. از گزارشی که در نیم‌ای دوم گاردین نوشته شده متوجه می‌شویم موج ترس از بیکاری به نوجوانان انگلیسی هم رسیده است. بسیاری از نوجوانان انگلیسی در این گزارش گفته‌اند نمی‌دانند برای ورود به محیط کار آیا باید بعد از تمام شدن دوران مدرسه به کالج و دانشگاه بروند یا نه، اشتغال به کار یا حرفه ربطی به دانشگاه ندارد. برخی هم گفته‌اند ما خیلی‌ها را می‌شناسیم که دانشگاه رفته‌اند اما نتوانسته‌اند شغلی پیدا کنند و...

تودیز زمان؛ بله به اصلاحات قانون اساسی

بالاخره بحث مربوط به زلزله‌های کانونچای از صفحه یک روزنامه تودیززمان رخت برپسته و جایش را به موضوعی مهم در جامعه امروز ترکیه داده است: تغییرات و اصلاحات قانون اساسی. نتیجه مرحله اول نظرسنجی‌های عمومی مربوط به فراندوم قانون اساسی که هفته گذشته برگزار شده بود، مشخص شده و نشان می‌دهد حدود پنجاه درصد (۴۹/۶) مردم به اصلاحات مورد نظر اردوغان رای مثبت داده‌اند و ۳۳/۶ درصد هم مخالف بوده‌اند. تیتیر یک تودیززمان می‌گوید بلای محکم‌تر از نه مخالفان اصلاحات. عکس یک این روزنامه هم به موضوعی جالب پرداخته است. عکس، چندین نوجوان سنگ به دست را نشان می‌دهد. آنها به سمت پلیس به نشان اعتراض سنگ می‌اندازند. عکس مربوط به حوادث پارسال است که یکی از دوستان این بچه‌ها با پلیس درگیر شده بود و به زندان افتاد. او هنگام درگیری ۱۴ساله بود. اما حالا تودیززمان خبر می‌دهد این نوجوان اسمال آزاد شده است. قانونی که دستگاه قضای ترکیه ماه گذشته تصویب کرده، می‌گوید نوجوانان مجرم برای آنکه زندگی‌شان را دوباره بسازند، از زندان آزاد می‌شوند تا از فرصتی دیگر بهره بگیرند. ترکیه قصد دارد نوع دیگری از برخورد با مجرمان کم‌سن و سال را تجربه کند.

نیویورک‌پست

«الله» به من در این راه کمک می‌کند

اولین افطار ماه رمضان مسلمانان آمریکا طبق آداب و رسوم همیشگی با رئیس‌جمهور این کشور برگزار شد. این افطاری پروژه ساخت مسجد در نزدیکی منطقه گروندزیرو (منطقه فروبرختن برج‌های دولوی نیویورک، برج‌های تجارت جهانی در یازدهم سپتامبر) را قوی‌تر کرد. لویاما با وجود اختلاف‌های زیاد روی حرفش ایستاده و در سخنرانی افطاری روز اول ماه رمضان قول داده تا آخر این پروژه را پیگیری کند. نیویورک‌پست این سؤزه را به عنوان تیتیر و عکس یک خود انتخاب کرده است. نیویورک در تیتیر خود از قول لویاما می‌نویسد: آزادی مذاهب خدشه‌ناپذیر است و الله در این راه به من کمک می‌کند. پروژه ساخت مسجد در نزدیکی منطقه گروندزیرو واکنش بسیاری از سیاستمداران آمریکایی را برانگیخته است. آنها کمپین‌های لغو این تصمیم را هم به راه انداختند، اما تا امروز موفق نشده‌اند. شاید مخالفت آنها به این خاطر است که گروندزیرو نمادی است از حضور و نتیجه فعالیت گروه‌های تندرو و بنیادگرایی افکاره که به روزگار ادعای مسلمان‌ها می‌دارند.